

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Venerabilis Patris D. Hludowici Blosii Abbatis Lætiensis Ordinis S. P. N. Benedicti Tomus Posterior Margaritum Spirituale

Blois, Louis de

Monasterii Campidonensis, 1672

III. Ad nobilem matronam cognatam suam ab Hæreticis seductam
epistola, Gallicè iunc scripta, Latinè nunc reddita.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-45885](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-45885)

HLUDOWICI BLOSI DEFENSIONIS VERÆ FIDEI

ADVERSUS

S. ECCLESIAE CATHOLICAE HOSTES

PARS TERTIA,

S I V E

AD NOBILEM MATRONAM
COGNATAM SVAM

AB HÆRETICIS SEDUCTAM

EPISTOLA,

GALLICE TUNC SCRIPTA;

LATINE NUNC REDITA.

PERIOCHA EPISTOLÆ.

1. Occasio scribendi.
2. Monet cognatam sanctæ educationis.
3. Lucem hæreticorum esse meras tenebras.
4. Doctrinam Ecclesie antiquissimam ab Apostolis acceptam: hæreticorum vero hesternam tantum.
5. In Ecclesia tantum Catholica Scripturæ re-
cta intelligi.
6. Hæreticos autem ipsi ilaqueari.
7. Obedire Ecclesie, est Deo obedire.
8. Hæreticos non sequi Christum humilem,
sed diabolum auctorem inobedientie & superbie.
9. Innumeros esse in Ecclesia, qui zelum ha-
bent Dei & animarum.
10. Cultus imaginum non est idololatriæ.
11. Nec à Deo prohibitus;

12. Sed valde conveniens fidelibus;
13. Ipso Lutero satente.
14. Et Concilij approbansibus.
15. Blasphemum est cultum Eucharistia vö-
sare idololatriæ.
16. Qui ita sentiunt aut loquuntur, pagani
sunt potius quàm Christiani.
17. Hortatur ad respicientiam.

Amdudum ad te, r.
cognata mea, litte- r.
ras dedi per juvenem Occasio
quemdam, qui in ejus Epis-
Italiam profisceba- stola.
tur: sed quia in reditu dixit se
neu-

neutiquam te reperisse Genuevæ, ubi te fore existimabat, nescio an illas acceperis. Postea verò ostensa mihi fuit Epistola, quam ad Dominam Barbanfoniã, veterem educatricem tuam, destinasti: in qua nimirum Epistolã scribis, te illud unum duntaxat dolere, quòd ferius in Provinciam illam, in qua nunc moraris adveneris; ubi dicis vitam agi honestissimam, purum Dei verbum annuntiarì, & admoneri quemlibet ut secundum illud vivat, & non secundum inventiones hominum, qui nihil docent quod inferviat gloriæ Dei, sed omnia propter lucrum, cum ingenti animarum detrimento ob idololatriam, quam quotidie committere coguntur, &c. Ecce tibi, si bene memini, summam, imò ipsamet verba magna ex parte tuæ Epistolæ: quæ propterea occasionem mihi ministravit, denuò ad te scribendi, & literas hæc iteratas mittendi, loco responsionis ad supradicta verba tuis in litteris comprehensa.

2. *Monet seductã pristinã educario- nẽ.*
 Obsecro te autem, cognata mea, velis mihi condonare, si liberius loquar, & absque dissimulatione dicam tibi, quæ judicavi dictu necessaria. Desiderium summum tuæ salutis, quo afficior, ad hoc me cogit. O si bene memoriæ & intellectui tuo impressisses pulcherrimas admonitiones, quas sæpius ex ore Domine Barbanfoniæ audivisti; præsertim verò defunctæ Domine

matris tuæ! Si conata fuisses illarum Catholicam vitam sequi, nunquam loquereris ea quæ nunc loqueris, nunquam ibi morareris, ubi nunc moraris.

Dicis, illud tibi duntaxat dolendum videri, quòd ferius ad illam Provinciam veneris in qua nunchabitas: hoc est, ad illam formam vitæ atque doctrinæ, quam nunc sectaris. Heu! quis absque tristibus gemitibus talia verba ab ore tuo audiat! Nimirum falleris: lutum pro auro amplecteris, & tenebras pro luce dilaudas. Deus ex benignissima gratia sua dignetur sibi verum lumen infundere.

4. *Doctrina Ecclesia ab Apostolis manifeste derivata.*
 Certè doctrina, quam nos amplectimur, recepta & custodita fuit in Ecclesia Catholica jam inde ab Ascensione Domini nostri, & à temporibus Apostolorum, usque ad præsentem diem: quod manifestum est, potestque facile probari, tam ex Scripturis ipsorum Apostolorum, quàm ex scriptis, quæ reliquerunt ipsorum discipuli, & eorum qui ipso deinceps in Ecclesia successerunt & scripserunt; & ex cunctis Concilijs, quæ in eadem fuerunt celebrata. At doctrina, quam vos sectamini, excogitata & excitata primùm triginta duntaxat ab hinc annis fuit, nimirum ex quo Lutherus, Carolostadius, Oecolampadius, Zwinglius, Melancton, Bucerus, Bullingerus, Brennius, alijque similes farinæ hæretici, coeperunt Germaniam cor-

Equit. ad Cog. tam.

3. *Lux hæreticorũ tenebra densissimã.*

4. *Doctrina Ecclesia ab Apostolis manifeste derivata.*

Hæreses nova & recentior excogitata.

Episto-
la ad
Cogna-
tani.

rumpere. Quod si doctrina, quam nos observamus, quamque Ecclesia Catholica tot jam sæculis observavit, non esset bona; dereliquisset in errore Dominus noster Ecclesiam suam per mille quingentos & quadraginta annos; quod directè contradicit promissioni ipsius Domini in Evangelio factæ, quando Ecclesiæ suæ, membrisque ipsius, jam ex hoc mundo ad cælum ascensurus dixit: *Ecce ego vobiscum sum omnibus diebus usque ad consummationem sæculi.* Sed impossibile est Dei promissionem non esse veracem & certam: quare etiam necessariò credendum, doctrinam Ecclesiæ Catholicæ (quam nos tenemus) sanctam esse. Et, si illa sancta est, vestra doctrina, quæ ipsi contraria est, necessariò mala est, Deoque odibilis.

Matth.
28.

¶
Vera in-
telligenti-
a Scri-
ptura, in
sola
Ecclesia
Catholi-
ca.

1. Tim. 3

Affirmas præterea, vestros non nisi purum Dei verbum prædicare. At ego respondeo, ipsos certissimè verbum Dei corrumpere, nec intelligere, aut exponere sacram Scripturam, sicut illa intelligi debet & exponi. In sola Ecclesia Catholica, quæ semper fuit, semperque erit à Spiritu sancto gubernata, (propter quam causam sanctus Paulus eam appellat columnam & firmamentum veritatis) in illa sola Ecclesia existit vera Scripturarum intelligentia. Hæc vera intelligentia non est nec unquam fuit, nec erit unquam in synagogis su-

perbientium hæreticorum, quæ doctrinam Ecclesiæ Catholicæ adversantem docent, atque ita se ab ejus unitate separant. Dominus noster ita sacram Scripturam disposuit, ut hæretici, hominesque interiùs corrupti, illà capiantur veluti laqueo; quod iusto iudicio permittit Deus. Unde Spiritus sanctus bene per Psalmistam hæc verba protulit: *Pluet super peccatores laqueos.*

Psal. 10.

Sufficiet hic unum exemplum apponere, propter nostri temporis hæreticos. Videmus quomodo illaqueati sint in eo, quod legunt in Evangelio, *Non quod intrat in os, coinquinat hominem.* Nam ex occasione hujus sententiæ probare nituntur, nullum esse peccatum si quis Ferijs sextis, alijsve diebus ab Ecclesia prohibitis, carnes manducet. Nec intelligunt, non esse carnem quæ coinquinat hominem, sed inobedientiam. Nam si esca carniū non fuisset illis diebus vetita, sine offensa posset quis vesci illà; quando autem prohibetur, obedire oportet. Peccatum quod patrarunt Adam & Eva vetitum fructum comedentes, ad oculum (ut loquuntur) nobis hoc clarissimè demonstrat.

6.

Hæretici
non in-
telligunt,
sed illa
quæ an-
tur Scri-
pturæ.
Matth.
15.

Quod verò subjungis de inventionibus hominum, in eo satis declaras, quam de nobis hic de gentibus opinionem nutrias; nempe nos vivere secundum inventiones hominum, qui obtemperamus Ecclesiæ Catholicæ man-

7.

Obedire
Ecclesiæ,
non est
obedi-
re homini-
bus sed
Deo.

mandatis. Appellas ordinationes Catholicæ Ecclesiæ; inventiones hominum; easque nullius auctoritatis esse iudicas: sed vehementer erras. Si liceret omnes ordinationes hominum rejicere; licitum etiam foret eas rejicere, quas nobis scripto reliquerunt S. Petrus, S. Paulus, S. Joannes, alijque Apostoli; homines enim illi fuerunt. Ecclesia nihil instituit, nihil præcipit à ratione alienum: illius præceptis & statutis obedire oportet, etiam quando in sacra Scriptura non essent expressa, æquè ac si in eadem expressa forent. Quidquid enim ipsa præcipit, firmiter est in Evangelio fundatum, ubi Jesus Christus illi ait, & eis, qui Superiores constituuntur in illa, sic loquitur:

Luc. 10. Qui vos audit, me audit, & qui vos spernit, me spernit. Imò vult Dominus noster etiam malis Superioribus non mala præcipientibus, nos obedire, quando ait:

Matth. 23. Omnia quaecumque dixerint vobis, servate & facite: secundum opera vero eorum nolite facere. Quando igitur obedimus Ecclesiæ, & Superioribus nostris, Deo obedimus: tu autem, & vestri, qui eisdem Ecclesiæ Catholicæ non vultis obedire, Deo rebelles estis.

8. Misere me cæcitatæ vestræ. Putatis sequi vos Jesum Christum; cum reverà sequamini auctorem arrogantiae & inobedientiæ. Dic obsecro, quando profertis ore vel corde verba ista, Quare præcipitur in Ecclesia, ne

quis Ferijs sextis & Sabbatinis vescatur carnibus; nonne illum sequimini, qui primis parentibus nostris olim dixerat, *Cur præcepit vobis Deus, ne comederitis de omni ligno paradisi?* Jesus Christus humilitatis & obedientiæ magister est: dicit enim: *Discite à me, quia mitis sum & humilis corde.* Et iterum: *Descendi de celo, non ut faciam voluntatem meam.* Et Propheta Samuel satis clarè in verbo Dei loquitur: *Melior est obedientia, quàm victima.*

Addis rursus, existimare te, nostros homines nihil docere ad gloriam Dei, sed ad lucrum privatum duntaxat, in damnum publicum animarum, propter idololatrias quas cogimur committere, &c. Miratus sum equidem hoc iudicium tuum contra tuam ipsius conscientiam prolatum. Neque enim potes ignorare, quamvis apud nos aliqui fortè inveniantur prædicatores non omnino tales quales esse deberent, esse tamen quamplurimos optimæ & sanctissimæ vitæ, qui verè & ex animo quærant gloriam Dei & salutem animarum.

Quantum verò ad idololatrias, quarum in ijs mentionem, nescio sanè quid velis: imò mihi persuadeo, te neutiquam intelligere quid dicas. Si asseris, idololatriæ reos nos esse, quia in Ecclesijs nostris imagines retinemus Sanctorum, iisque honorem deferimus, longissimè abes à veritate. Neque enim nos eas tanquam

Epistola ad Cognatam.

Gen. 3.

Matth. 11.

Ioan. 6.

1. Reg. 15.

9.

Plurimè in Ecclesijs zelum habent Dei & animarum.

10.

Sanctorum & Imaginum cultus bonus est, & non est idololatriæ.

Epist.
ad Cog.
matam.

quam Deos adoramus, nec venerationem ad Imagines duntaxat referimus, sed per eas ad ipsos, quos Imagines nobis repræsentant, ad Sanctos nimirum gloriosos jam in cælis cum Deo regnantes: quod certè pium est factum, placensque tam Deo, quam Civibus ejus in paradiso.

II.
Imagines
non veneratione
in lege
vetiti.
Exod. 20
Deut. 4

Quod enim Dominus Deus in Exodo ac Deutronomio prohibuit, ne faciant similitudinem quamcunque ullius rei, quæ sit in cælo, terra, aut mari: hoc ideo prohibuit, ne populus Israëliticus, pronus ad eas idololatrias quas viderat & didicerat in Ægypto leviter inde occasionem arriperet, ad idola redeundi. Prohibitionem illam hoc modo intelligi debere, manifestum est: quoniam Deus in Exodo, prius quàm istam prohibitionem pronuntiaret, dixit: *Non habebis Deos alienos coram me*, & immediatè subjungit prohibitionem, quæ vetat facere aut habere imagines in eum finem, ut ipsas quasi Deos adorent, sicut fecerunt, & adhuc faciunt infideles. Intentio autem, & scopus Scripturæ non est, omnino & simpliciter usum Imaginum prohibere: siquidem Deus ipse præcepit Moyli duo Cherubim ex auro facere, quæ ponerentur ad utrumque latus Propitiatorij; idemque Moyses ex præcepto Domini fecit serpentem æneum, & exaltavit eum in deserto in conspectu totius populi.

Exod. 15

Nu. 21.
Ioan. 3.

Verum quidem est, nos Deum adorare debere *in spiritu & veritate*: sed & verum est, ut hoc faciliùs possimus facere, sæpe nobis magno adjumento esse Imaginum sacrarum intuitum. Conventissimum enim est, ut oculis nostris repræsentetur Jesus Christus in forma humana, quam propter nos homines assumere dignatus est, quàm insuper evexit ad dexteram Dei Patris, quamque nunquam in æternum dimittet. Sic & sancti humana specie figurantur, in qua hîc aliquando Deo servierunt. Si licuit Salomoni facere æneas similitudines duodecim leonum in throno, duodecim boum in templo, quod ad Dei creatoris honorem devotè construxit: quare nunc pariter non licebit nobis figuras duodecim Apostolorum exprimere, quos illi duodecim boves designabant?

12.
In Ecclesia Dei
laudabiliter
ponuntur.
Ioan. 4.

3. Reg.
10.
3. Reg. 7

Lutherus ipse hoc quodammodo beneconsideravit, qui (tametsi prima fuerit origo & fons hæresum nunc in mundo grassantium) asserit nihilominus & sustinet, Imagines Christi & Sanctorum in Ecclesijs esse retinendas; earumque usum ullo modo esse contra intentionem sacre Scripturæ; imò licitum esse atque utilem populo Christiano. Quin propterea sectatorem discipulumque suum Carolostadium (qui abolere & eijcere Imagines ex Ecclesijs nitebatur) expro-

13.
Etiam
Luthero
non diffinit.

Epistola ad Cognatam. vincia Saxoniae eijciendum expellendumque curavit.

14. Imaginum sane approbatio & usus in Ecclesia, ab omni antiquitate stabilitur contra haereticos plurimis Conciliis: ut in Concilio Niceno II. & in alio Concilio Constantinopolitano, & in tribus Concilijs Lateranensibus. Et certè Ecclesia sanctam hanc devotamq; consuetudinem Imagines & Sanctos venerandi ab ipsis Apostolis Christi accepit.

15. Si verò per idololatriam intelligis (ut & plerique vestrum solent) nos ideò idololatrias esse, quia sanctissimam Hostiam pretiosi Corporis Domini nostri Jesu Christi adoramus: tam aperte, horrendae, detestabilique blasphemiae nolo responsionem dare. Oporteret etiam prolixum sermonem instituere, ut res ista declararetur. Hoc solum dicam: ipsa Redemptoris nostri verba abunde satis fidem nostram de hoc dignissimo Sacramento undique confirmare. Quia Salvator superbenedictus in Evangelio de isto dicit Sacramento, *Hoc est Corpus meum; & , Hic est Sanguis meus.*

16. Qui huic mysterio plusquam caelesti credere nolunt, plusquam ethnici sunt. Verbo Domini mundus hic de nihilo est creatus: estne igitur incredibile, quòd eodem verbo panis in Carnem, & vinum in Sanguinem Jesu Chri-

sti invisibiliter transsubstantietur? Deus omnipotens est, omnia, quacumq; voluit, fecit in caelo & in terra. O! quale erga nos amorem demonstravit, inestimabilem hunc Eucharistiae thesaurum nobis relinquens! Heu! quam enormis est ingratitude, tantum amorem non agnoscere! Nimiùm certè execrabilis injuria, tam pretiosum donum vilipendere. Sed ut prolixitatem fugiam, hic finio.

Nunc ergo, cognata mea, recogita, quaeso, quibus involutis erroribus: recogita quanto in periculo aeternae salutis detinearis. Deservisti nobilem donum caelestis Patris tui, Ecclesiam nempe Catholicam, extra quam salva fieri non potes: illa siquidem est arca Noè, in qua quisquis non comprehenditur, necessariò interibit, & absorbitur aquis diluvij. Pater illeruus caelestis te revocat: si volueris reverti, ostendet tibi thesauros misericordiae suae, ostendet tibi dulcedinem suae benignitatis. Revertere igitur, antequam te mors intercipiat. O quanto gaudio exultabunt omnia Catholicorum corda, si te viderint ad sanctam Ecclesiam matrem nostram reverti! Recuperabis hoc pacto honorem tuum apud Deum & apud homines: imò non recuperabis solum, verum etiam & valde augebis. Spero ego, nec unquam consentiam ut desperem

Psal. 134

17.

Exhortatio ad cognatam, ut velit redire ad sanctam matrem Ecclesiam Romanam.

Gen. 7.

Epistola
ad Cog-
mazia.
rem tuum ad nos reditum, quem liter deprecor, cognata mea, ut
extoto corde desidero. Novit suam tibi gratiam velit largiri.
hoc Creator meus, quem humi- Lætijs.

Tuus ex animo cognatus

HLUDOWICUS DE BLOIS,

Humilis Abbas Latiensis.

INDEX